

Keď sme sa vybrali na prechádzku mestom

Jednofázové Kvasenie

Keď sme sa vybrali na prechádzku mestom
slniečko svietilo z korún stromov
s tvárou plnou nehy vravela si cestou:
je veru škoda ísť tak skoro domov

Polož hlavu na stôl, moje zlato
iste si už veľmi unavená
štrnásť pív, to už stojí za to
zdáš sa byť celá vymenená

Do dverí trafiš až na druhýkrát
a občas sa chceš stavať na hlavu
Takú ťa ma iste každý rád
- vieš dodať správnu náladu

Vôbec nič si nedala na moje slová
išli sme nočnými ulicami
spievala si stále furt a znova
až nám povedali: pôjdete s nami...